

Universitätsbibliothek Paderborn

**Methodvs Expeditæ Commvnionis Tum pro Sacerdotibus,
tum pro omnibus fidelibus communicaturis**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

De superfluo mulierum ornatu, §. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41783

debitum
iprare, re-
aliter ac-
l commu-
ausa excu-
ur magna
hebetudo
er.)

prohibetur, intelligendus, in-
quam, in publico. Nec tamen,
si id in publico fiat sine scandala
(quod tamen, vix, hac nostra
estate, quando res suo pondere
jam expensæ, vel ipso populo
notæ sunt, posse esse puto) pec-
aretur: talis enim Canon in usu
non est.

§. 3.

*De superfluo Mulierum
ornatu.*

Quid de muliebri purpu-
risso, cerussa, & ornæ
mentis. Respondeo si fucus ille,
& cætera ornamenta vanitate
afficiantur mortaliter peccami-
nosa; fore culpam sacrilegè mor-
talem, certum, exploratumque
est. Si venialiter; dic illud, quod
supra cap. I. §. 4. diximus de ac-
cedente ad communionem, cum
affectu ad peccatum veniale. Si
nullam peccaminosam redoleat,

E s

ut

ut subinde accidit fœminis timoratis, bono fine, propter virtutis oculos, vel juxta ritum patriæ se se ornantibus; nulla erit culpa: quia, nisi aliud addatur, non est unde ea contrahi possit. Fateor, regulariter, vix, à vendiali excusari eas, quæ, tamassidue, faciem dealbant (utinam eodem modo conscientiam) si non ex alio capite, certè ex eo, quod illud tempus, quod expenderunt ad se comendas (de quo scitè Poëta. Dum comuntur, dum peſtuntur, annus est) ad animam piis vireturum actibus exornandam, vel certè ad utiliora negotia expedienda; consume-re debuissent.